



Glasilo župnije Celje

# BLAŽENI A. M. SLOMŠEK



7. april 2024

**DRUGA VELIKONOČNA NEDELJA** Leto XVIII. št. **14**

## BOŽJA BESEDA

Apd 4, 32-35

Ps 118

1 Jn 5, 1-6

Jn 20, 19-31

.....

Množica teh, ki so sprejeli vero, je bila kakor eno srce in ena duša. Nihče ni trdil, da je to, kar ima, njegova last, temveč jim je bilo vse skupno.

*Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober.*

Ljubezen do Boga je v tem, da se držimo njegovih zapovedi. In njegove zapovedi niso težke. Vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet

Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!«

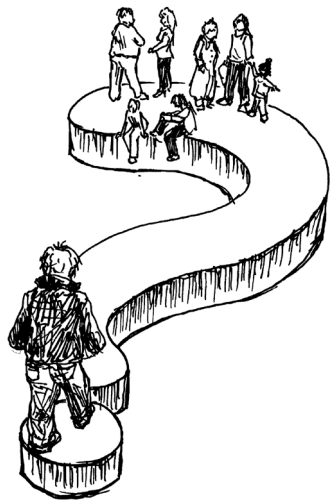
## Blagor tistim, ki niso videli ...

Verjetno bi jaz bil kot Tomaž - in bi dvomil kot on. Verjetno so bili drugi učenci Tomažu zelo hvaležni, da si je upal izraziti to, kar je tudi njim rojilo po glavi in jih vznemirjalo. Danes bi nekateri morda mislili: Ali smo tukaj v napačnem filmu? Najprej nasilna smrt, nato prazen grob, potem pa da je baje vstal od mrtvih - in zdaj STOJI TUKAJ v sobi? Bodimo iskreni: to je veliko preveč za našo pogosto preprosto pamet. Kako naj bo naša duša temu kos? Samo s zaupanjem, kot jasno pravi Jezus. In če natančno pogledamo svoje življenje, večino stvari premagujemo samo s zaupanjem - pri zdravniku, pri vožnji z vlakom in še pri mnogih drugih stvareh. Samoumevno se nam zdi, da se prepustimo drugim ljudem in dolgo ne vemo, ali nas bo rezultat prepričal. In če nekoliko razmišljamo dlje od našega vsakdanjega življenja, bomo verjetno tudi spoznali, da veliko stvari premagujemo samo z zaupanjem v Boga - pa najsi to imenujemo tako ali kako drugače. Živimo in delujemo z drugimi, živimo s svojimi otroki, s starimi starši - in preprosto potrebujemo zaupanje, da ima Bog dobre namene z nami.

Pogosto se tega ne zavedamo, vendar pa marsikdaj spoznamo: Zaupanje - to je najvišja umetnost življenja. Naj se zgodi Božja volja. V naše dobro.



**“Vera bodi vam luč ...”** (bl. A. M. Slomšek)

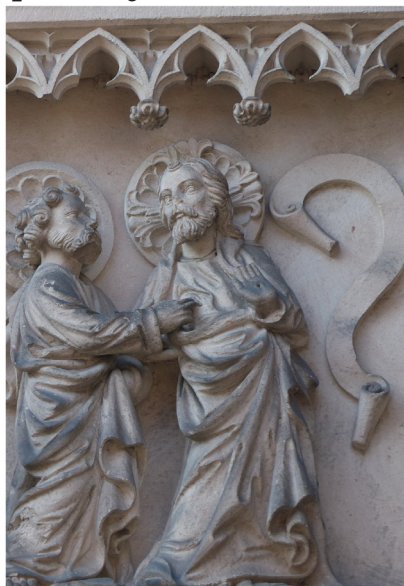


Tomaž, ki sprva ni bil med apostoli, ko se jim je prikazal vstali Jezus, prihaja s svojimi vprašanji k tistim, ki sprašujejo. Tako je življenje v skupnosti: ne sramovati se svojih vprašanj in dvomov, temveč jih deliti z vsemi.

Samo kdor zbere pogum, da postavlja vprašanja, lahko dobi odgovore. Samo tisti, ki so pripravljene priznati svoje dvome, jih bodo razrešili. Tomaž si upa narediti korak in postaviti vprašanja ter premaga nedvoumnost. Tomaž si upa narediti korak in pokazati dvome ter tako uide obupu. Tomaž si drzne stopiti naprej, ker - tako verjamem - se v srcu spominja tistega, na katerega se je vsa ta leta opiral.

## Ostaja velik vprašaj?

Veliki petek, Jezusova smrt na križu, postavlja vse pod vprašaj. In ker je bila ta smrt tako nedvomno resnična, je bila in je še vedno za mnoge velika noč tako vprašljiva, da nad velikonočnim praznikom visi ogromen vprašaj. Kot ga je srednjeveški klesar - verjetno nevede - uporabil kot okrasni element ob Jezusu in Tomažu. Morda bi se morali spričo takšnih velikim vprašanj kot so življenje in smrt, kdo sem, vprašati, kaj naj naredimo. In vendar: človek je



osrednje vprašanje vsega. Gre za njega, zame, za vas: če ne bomo več spraševali po vstajenju, če bomo vero v njega odložili ad acta, ker je morda prevelika ali preveč oddaljena, potem je Jezus zaman umrl in tudi vstal. In smemo dvomiti in spraševati. O spraševanju, neveri in dvomu pripovedujejo vsa velikonočna poročila: o prestrašenosti žena ob grobu in o neverovanju učencev. In o dvomljivcu Tomažu. Tudi njegova zgodba spada med velikonočna poročila, morda ravno njegova zgodba. Kajti zaradi nje se lahko naučimo, da smemo dvomiti. In vendar smo povabljeni, da se srečamo z Jezusom. Smemo dvomiti in pri tem ne smemo izgubiti vere izpred oči. Da bomo na koncu dvoma, tako kot Tomaž, lahko verovali in priznali: Moj Gospod in moj Bog! Toda kako naj to storimo? Tomaž je lahko Jezusu povedal svoje dvome. Svojo vero pa je lahko preveril, tako da je otipal Jezusove rane. Toda naša velikonočna praznovanja imajo tako malo otipljivega, ne moremo ničesar videti, nimamo ničesar v rokah. Celo praznega groba nimamo več, samo sporočilo, da je Jezus v zgodnjih jutranjih urah, brez prič, vstal od mrtvih. Ostaja torej le velik vprašaj? Nekaj lahko naredim: da se odpravim na pot, da poiščem sledi Vstalega v svojem lastnem življenju. Verjamem, da Jezus še danes deluje in daje znamenja, da bi lahko verjel. V srečanju z ljudmi, v bogoslužju ali v molitvi. Ko v temnih urah znova najdem nekaj opore; ko v žalostnih urah postane upanje oprijemljivo. Učenci prepoznajo Jezusa po njegovih ranah; morda je tudi v našem življenju tako, da v trenutkih, ko smo ranjeni, še posebej doživljamo Božjo bližino. In upam, da tega ne bom samo verjel in govoril, ampak tudi živel in izkusil.

## SVETNIKI v tem tednu

P Julija, redovnica

T Hugo, škof

S Apolonij, mučenec

Č Stanislav, škof in mučenec

P Viktor, mučenec

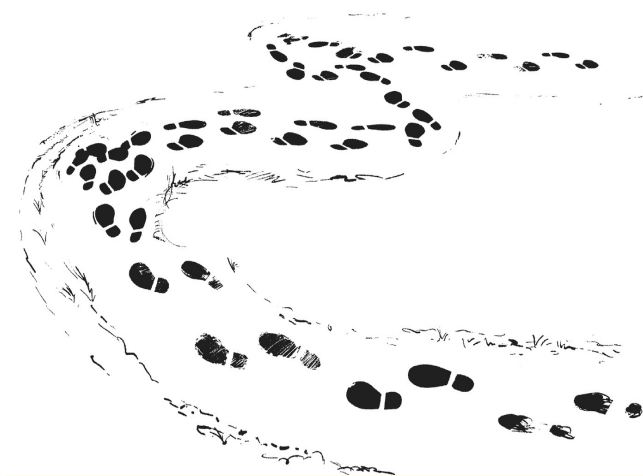
S Ida, redovnica

**N 3. VELIKONOČNA NEDELJA**

## SVETI ALBERT, škof in mučenec



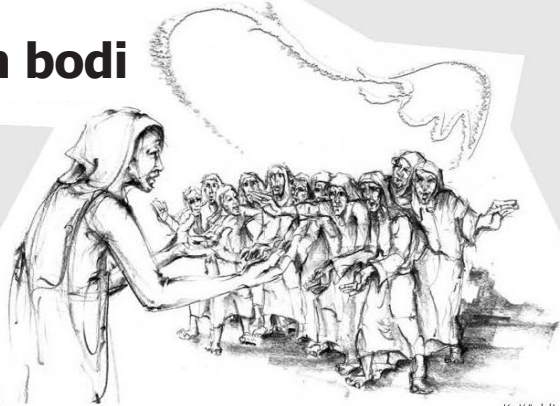
Bil je sin plemiških staršev. Rodil se je leta 1149 v bližini Parme. Zgodaj je stopil v samostan avguštinskih menihov. Tam je študiral in se poglobljal v molitev ter postal eden najbolj uglednih redovnikov, da so ga postavili za samostanskega predstojnika. Nekaj let kasneje pa je bil izvoljen za škofa v mestu Bobio. Nerad se je ločil od svoje samostanske celice, vendar je v duhu pokorščine sprejel posvečenje. Bil je odličen učitelj in moder voditelj svoje škofije. Kasneje je postal celo jeruzalemski patriarh. 1214 ga je nek nasprotnik na procesiji ob prazniku svetega križa napadel in ubil.



## Verovati kot Tomaž

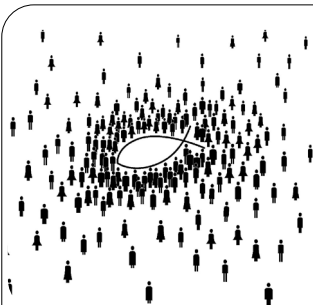
Moji koraki na poti vere - ki je tudi moja življenjska pot: marsikdaj delam naglo velike korake, skoke radosti življenja in vere. Nato bolj previdno, zadržano, obotavljam, sebi in veri malo ali pa nič ne zaupam. Obstaja tudi mirovanje, ko ni poguma za nadaljnje korake. Ovinki, stranpoti in zablode. In nato spet naprej. Ko me spodbujajo Jezusove obljube, da bo hodil z menoj po vseh poteh življenja. Spodbujajo in podpirajo me tudi tisti, ki so z menoj na poti.

## Mir vam bodi



K. Köchling

To so prve besede vstalega Jezusa, ki jih je izrekel apostolom: Mir vam bodi. Iz tega miru raste skupnost - kot skupnost ljudi, polna velikonočnega upanja. Njegov mir nas spremlja, ko si odpuščamo, zdravimo rane in spreminjamo dvom v vero.

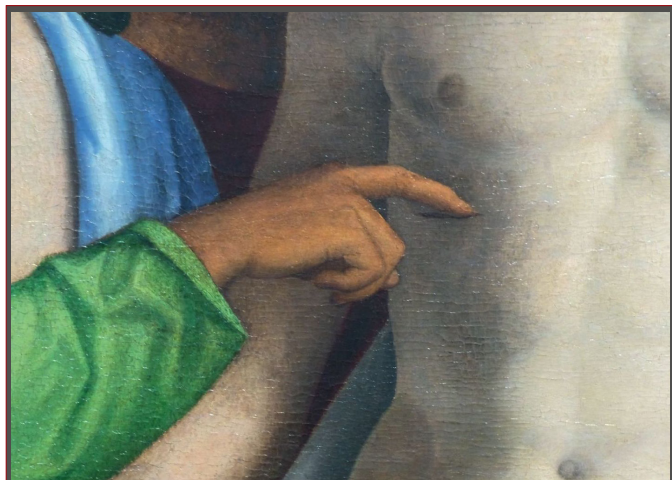


Bili so stanovitni v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah ... Vsi verniki so se družili med seboj ... Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali ... Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi. Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje (prim. Apd 2,42-47).

... In kako je z nami? Kakšni kristjani smo v naši župniji? Nas družijo lomljenje kruha in molitev; smo povezani; se sploh znamo družiti med seboj? Naj nam bodo prvi kristjani svetel zgled!

## OZNANILA:

- Danes obhajamo drugo velikonočno nedeljo, Belo nedeljo, nedeljo Božjega usmiljenja.
- Najlepše se zahvaljujem za darove, ki ste jih namenili za potrebe župnije. Danes je namreč prva nedelja v mesecu aprilu.



*Vera je pogum, ki premaga dvom, ne tako, da dvom odrine proč, ampak tako, da ga sprejme vase kot del samega sebe.*



**SVETE MAŠE**  
**od 8. do 14. 4. 2024**

### PONEDELJEK

7.30 Za + Marico Blatnik (greg.)  
18.30 Za + Justino Pajk

### TOREK

7.30 Za + Marico Blatnik (greg.)  
18.30 Za + Rožo Marijo Knehtl

### SREDA

7.30 Za + Anico Knez  
18.30 Za + Marico Blatnik (greg.)

### ČETRTEK

7.30 Za + Marico Blatnik (greg.)  
Za + iz družine Škrabl  
18.30 Za + Cecilijo Operčkal, obl.

### PETEK

7.30 Za + Matildo Škrabl  
18.30 Za + Marico Blatnik (greg.)

### SOBOTA

7.30 Za + iz družine Škrabl  
18.30 Za + Marico Blatnik (greg.)

### NEDELJA

8.00 Za zdravje  
10.00 Za + Jožico Škulj  
Za + Marico Blatnik (greg.)